

[Ministeren for Grønland.]

fremgang i torskefiskeriet på op til ca. 10 pct. i forhold til 1955, medens fiskeriet for de øvrige fiskearter ligger på nogenlunde samme niveau som i fjor.

Det er med glæde, jeg konstaterer, at det ærede medlem hr. A. Lyngge giver udtryk for, at den før omtalte forhøjelse af fiskepriserne har bevirket en forøget interesse for fiskerierhvervet. Jeg kan i denne anledning udtale, at en nedsættelse af prisen på fisk ikke finder sted i år, men Handelen har haft visse overvejelser om reduktion af prisen på enkelte fiskekvaliteter. Det drejede sig specielt om sådanne i forhold til det samlede fiskeri begrænsede kvantiteter af torsk, der anvendes til fremstilling af frosset torskefilet og stokfisk. Prisen på verdensmarkedet for begge disse produkter er faldet ganske betydeligt i forhold til 1955, og i forvejen betaler Handelen for fisk, der indhandles til disse formål, priser, der ligger over det normale niveau. I denne forbindelse lægger jeg dog vægt på at understrege, at der aldrig har været tale om at reducere det indtægtsniveau, som fiskeriet blev baseret på ved aftalerne i fjor.

Jeg er i øvrigt enig med det ærede medlem i, at den grønlandske produktion på grund af stigende omkostninger til arbejdslønninger og materialer efterhånden er kommet i en vanskelig situation. Yderligere prisstigninger på fiskeprodukter vil det ikke for tiden være muligt at gennemføre, uden at det bliver nødvendigt at bruge af konjunkturudligningsfondens midler. Der er endda mulighed for, at vi allerede i år kommer til at bruge af disse midler for at dække eventuelle tab ved produktionen.

Det grønlandske erhvervsliv har hidtil været bygget på det sunde princip, at det skulle hvile i sig selv, og det har det gjort til nu. At skulle betale statstilskud til de grønlandske producenter vil jeg, set ud fra en langtidsbedømmelse, betragte som meget farligt for det grønlandske samfund, idet ethvert samfund nødvendigvis må baseres på et sundt produktionsliv, der kan stå på egne ben.

Vejen fremover til at holde priserne og til om muligt at forbedre dem må derfor søges gennem forøgelse af fangsterne og

gennem rationalisering af indhandlingen og behandlingen af fisken. Rationaliseringen af indhandlingen kan f. eks. tænkes gennemført ved nedlæggelse af en række indhandlingssteder.

Når det ærede medlem taler om, at de grønlandske fiskere bør have samme afregning som den, der opnås i Færingerhavn, kan jeg meddele, at Nordafars og Handelens priser ikke umiddelbart kan sammenlignes, idet Nordafar ikke har de samme mindstemål for fisken som Handelen. Nordafars indhandling omfatter således kun fisk fra 14 tommer og opefter, medens Handelen indkøber fisk helt ned til 10 tommer. Når hensyn tages til den store fordel, det er for den grønlandske fisker at kunne levere torsk helt ned til den nævnte størrelse, og til, at der langs Grønlands kyst opretholdes 75 indhandlingssteder, samt at der på verdensmarkedet opnås betydeligt lavere priser for de små fisk, finder jeg ikke Handelens pris dårlig sammenlignet med Nordafars.

Det ærede medlem talte om stigende priser på olie, benzin og salt. Jeg skal hertil bemærke, at vi i så henseende alle, også de, der bor i Grønland, er underkastet verdensmarkedets svingninger. Netop i disse måneder har den meget stærke uro på verdensmarkedet bevirket stigende fragter og til dels stigende priser, der nødvendigvis må give sig et vist udslag også i Grønland.

Med hensyn til fåreavlen kan jeg oplyse, at vi netop har sat store bestræbelser i gang for at opnå forbedringer på dette område. Vi har i Grønland forsøgt at samle alle gode kræfter inden for fåreavlskredse til sammen med fåreavlsbestyreren at tilrettelægge den bedst mulige dyrkning af hjemmemarkerne og den i forbindelse hermed nødvendige opdyrkning af ny jord. Her i landet har vi til støtte for fåreavlen i Grønland fået etableret et jordbrugsfagligt udvalg, i hvilket vor bedste sagkundskab er repræsenteret.

Det vil således ses, at fåreavlen og dens problemer bliver fulgt med stor interesse. Det har da også været glædeligt for mig under min rejse til Julianehåb både i vinter og i efteråret at konstatere, at interessen for fåreavlen er stor, og det var tilfredsstillende for mig at bemærke, at tilgangen af unge lærlinge til fåreavlen i øjeblikket